

ฉบับอ่านเข้าใจง่าย

Language: ภาษาไทย (Thai)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Thai Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

53e52ba5-5d94-5576-bd39-887847a6c62e

ISBN: 978-1-5313-1299-2

โยนาห์ คำนำ

หนังสือโยนาห์แตกต่างจากหนังสือผู้พูดแทนพระเจ้าเล่มอื่นๆตรงที่เป็นเรื่องเล่าเกือบทั้งเล่มไม่ใช่คำเทศนา พระยาห์เวห์เรียกให้โยนาห์ไปบอกชาวเมืองนี้แหละว่า พระองค์จะทำลายพวกเขา เพราะสิ่งชั่วที่พวกเขาทำอยู่ (นี่แหละที่เป็นเมืองหลวงของอาณาจักรอัสซีเรีย ประเทศมหาอำนาจและเป็นศัตรูที่โหดร้ายของอิสราเอลในยุคนั้น) ในตอนแรกโยนาห์ชาวอิสราเอลผู้รักชาติไม่ยอมไป เพราะกลัวว่า ชาวเมืองนี้จะกลับมาไม่ลงโทษนี่แหละตามที่เขาพยากรณ์ไว้ เขาจะได้ชื่อว่าเป็นผู้พูดแทนพระเจ้าจอมปลอม พระยาห์เวห์ต้องใช้วิธีต่างๆของพระองค์เพื่อให้บทเรียนกับโยนาห์ผู้พูดแทนพระองค์ เพื่อเขาจะได้เชื่อฟังและเข้าใจถึงความรักของพระองค์ที่มีต่อชนทุกชาติ รวมไปถึงสัตว์ด้วย

พระยาห์เวห์เรียกแต่โยนาห์วิ้งหนี

๑ พระยาห์เวห์พูดกับโยนาห์ ซึ่งเป็นลูกชายของอามิทัยว่า ๒ “ลุกขึ้น ไปยังเมืองนี้แหละ †ที่ยิ่งใหญ่นั้น ไปประณามมัน เพราะเรารู้ถึงสิ่งชั่วร้ายที่คนของมันกำลังทำอยู่”

๓ แต่โยนาห์ลุกขึ้นหนีไปทิศตรงข้าม คือหนีไปเมืองทาร์ซิช เพื่อไปให้พ้นหน้าพระยาห์เวห์ โยนาห์มุ่งหน้าลงไปทางเมืองยัฟฟา ‡และเขาก็เจอกับเรือสินค้าลำหนึ่งที่กำลังจะไปเมืองทาร์ซิช โยนาห์จึงจ่ายค่าเดินทาง แล้วลงไปในเรือ เพื่อเดินทางไปเมืองทาร์ซิช

กับพวกเขา เพื่อไปให้ไกลจากหน้าของพระยาห์เวห์

พระยาห์เวห์ส่งพายุใหญ่มา

๔ แต่พระยาห์เวห์โยนลมแรงลงไปบนทะเล จึงเกิดพายุใหญ่ใหม่ กระหน่ำขึ้นในทะเล และเรือเกือบจะแตกเป็นชิ้นๆ ๕ พวกลูกเรือตกใจกลัวมาก ต่างคนต่างก็ร้องขอความช่วยเหลือจากเทพเจ้าของตน พวกเขาโยนสินค้ำทิ้งทะเล เพื่อทำให้เรือเบาขึ้น ก่อนหน้านั้นโยนาห์ได้ลงไปอยู่ที่ท้องเรือและล้มตัวลงนอนหลับสนิท ๖ หัวหน้าลูกเรือเข้าไปหาโยนาห์และพูดกับเขาว่า “ทำไมเจ้ามานอนอยู่อย่างนี้ ลุกขึ้น ร้องให้เทพเจ้าของเจ้าช่วยสิ บางทีเทพเจ้าองค์นั้นอาจจะสงสารเรา พวกเราจะได้ไม่ต้องตาย”

๗ พวกลูกเรือก็พูดกันว่า “พวกเราจับสลากกันเถอะ ดูซิว่า เป็นความผิดของใครที่ทำให้เกิดเรื่องเลวร้ายนี้” พวกเขาก็จับสลากกัน และสลากนั้นก็ชี้ไปที่โยนาห์

๘ พวกเขาก็เลยพูดกับโยนาห์ว่า ช่วยบอกหน่อยสิว่าเป็นความผิดของใคร ที่ทำให้เกิดเรื่องเลวร้ายนี้ขึ้น เจ้ามาทำอะไรมานานแล้ว เจ้ามาจากไหน มาจากประเทศอะไร เจ้าเป็นคนชาติไหน

๙ โยนาห์ตอบพวกเขาว่า “ผมเป็นคนฮีบรู และผมก็นมัสการพระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ พระองค์เป็นพระเจ้าที่สร้างทั้งทะเลและแผ่นดิน”

๑๐ แล้วโยนาห์เล่าให้พวกเขาฟังว่า เขากำลังหนีพระยาห์เวห์มา พวกเขา ก็พากันหวาดกลัวมาก จึงพูดกับโยนาห์ว่า “เจ้าทำอะไรรลงไปนี่”

๑๑ พวกเขาพูดกับโยนาห์ว่า “พวกเราควรจะทำอะไรกับเจ้าหรือ ทะเลถึงจะสงบลงได้” ในเวลานั้นพายุในทะเลก็ยิ่งโหมกระหน่ำแรงขึ้นๆ

* ๑:๑ โยนาห์ โยนาห์คนนี้น่าจะเป็นผู้พูดแทนพระเจ้า คนเดียวกับที่พูดถึงในหนังสือ ๒ พงศกษัตริย์ ๑๔:๒๕

† ๑:๒ *นี่แหละ* เป็นเมืองหลวงของอัสซีเรีย และหลังจากเหตุการณ์ในหนังสือเล่มนี้ผ่านไปหลายสิบปีพวกอัสซีเรียก็ได้มาทำลายอิสราเอลฝ่ายเหนือ ในปี ๗๒๒-๗๑๑ ก่อนพระเยซูมาเกิด

‡ ๑:๓ *ยัฟฟา* เป็นเมืองท่าเล็กๆในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของอิสราเอล อยู่ใต้การปกครองของประเทศฟินิเชีย

๑๒ โย นาร์ตอบไป ว่า “โยนผมลงไป ในทะเลเลย แล้วทะเลก็จะสงบ ลง เพราะผมเป็นคน ผิด เอง ที่ทำให้พายุร้าย แรงแนี้เกิดขึ้นกับพวก คุณ” ๑๓ แต่พวก ลูก เรือก็ยังคงพยายามพายเรือกลับเข้าฝั่ง แต่พวกเขา ก็ทำไม่ได้ เพราะน้ำ ทะเลยิ่งไหม กระหน่ำซัดใส่พวกเขา

๑๔ พวก เขาร้องอ้อนวอนต่อพระ ยาร์เวห์ และพูด ว่า “ข้า แต่พระ ยาร์เวห์ อย่าให้เราต้องตาย เพราะทำให้ชายคนนี้ต้องตาย อย่าได้ลงโทษเราเหมือน กับว่าเราเป็นฆาตกร เพราะพระองค์เป็นผู้ทำให้เรื่องทั้งหมดนี้เกิดขึ้นตามที่พระองค์ต้องการ”

๑๕ แล้วพวก เขาก็เอาโย นาร์โยนลงไป ในทะเล แล้วทะเลก็สงบ หนึ่งทันที ๑๖ พวก เขาพากันเกรงกลัวพระ ยาร์เวห์ยิ่ง นัก พวกเขาจึงฆ่า สัตว์เป็นเครื่องบูชาให้กับพระ ยาร์เวห์ และพวกเขา ก็ได้สาบานกับพระองค์

๑๗ แล้วพระ ยาร์เวห์สั่งให้ปลาใหญ่ มากตัวหนึ่งมากินโยนาร์ โยนาร์อยู่ในท้องปลาถึงสามวันสามคืน

คำอธิษฐานของโยนาร์

๑ โย นาร์อธิษฐานต่อพระ ยาร์เวห์

๒ พระเจ้าของเขาจากในท้องปลา

๓ เขาพูดว่า “ในยามที่ข้าพเจ้าตกทุกข์ได้ยาก ข้าพเจ้าร้องขอความช่วยเหลือ จากพระ ยาร์เวห์

พระองค์ก็ตอบข้าพเจ้าจากแดนคนตาย

ข้าพเจ้าร้องขอความช่วยเหลือ แล้วพระองค์ก็ได้ยินเสียงของข้าพเจ้า

๔ พระองค์โยนข้าพเจ้าลงไปในทะเลลึกลงไป ใญ่กลางทะเล

และนำฉันท่วมข้าพเจ้าจนมีดมืด คลื่นหนัก หน่วงของพระองค์ท่วมทับตัวข้าพเจ้า

๕ แล้วข้าพเจ้าก็พูด ว่า ข้าพเจ้าถูกขับไล่ออกไปให้พ้นหน้าพระองค์

แต่ข้าพเจ้าจะได้ เห็นนิหารอัน คักดีสิทธิ์ของพระองค์อีก

๖ ตอนนั้น นำอยู่รอบตัวข้าพเจ้าสูงถึงคอ นำทะเลก็ห้อมล้อมข้าพเจ้าไว้

๗ ข้าพเจ้าจมลึกลงไปถึงรากของภูเขา ข้าพเจ้าไปถึงโลกของคนตาย กลอนประตูนั้นปิดขังข้าพเจ้าไว้ตลอดกาล

ข้าแต่พระ ยาร์เวห์ พระเจ้าของข้าพเจ้า

พระองค์ยกข้าพเจ้าขึ้นมาจากหลุม

๘ เมื่อข้าพเจ้าเกือบจะตาย

ข้าพเจ้ายังคงคิดถึงพระ ยาร์เวห์

และคำอธิษฐานของข้าพเจ้า

ก็ไปถึงพระองค์ในวิหารอันคักดีสิทธิ์ของพระองค์

๙ คนพวก นั้นที่นมัสการพวก รูป เคารพอันไร้ค่า

ต่างพากันทอด ทิ้งความเมตตา กรุณาของพระเจ้าที่มีต่อเขา

๑๐ แต่ข้าพเจ้าจะร้องสรรเสริญและขอบพระคุณพระองค์

ข้าพเจ้าจะถวายเครื่องบูชาให้กับพระองค์

ข้าพเจ้าจะทำตามสิ่งที่ข้าพเจ้าสาบานไว้

ความรอดมาจากพระ ยาร์เวห์”

๑๑ แล้วพระ ยาร์เวห์ก็พูดกับปลา และมันก็คายโยนาร์ออกมาไว้บนบก

พระ ยาร์เวห์เรียกโยนาร์อีกครั้ง

๑ แล้วพระ ยาร์เวห์ก็พูดกับโย นาร์เป็น

๓ ครั้งที่สองว่า ๒ “ลุก ขึ้นไปยังเมืองนี้ นะ

เวห์ที่ยิ่ง ใหญ่นั้น ไปป่าว ประกาศเรื่องที่เราบอกกับเจ้าให้กับคนที่ นั้น” ๓ แล้วโย นาร์ก็

ลุก ขึ้นไปเมืองนี้ นะ เวห์ ตามที่พระ ยาร์เวห์บอก

นี่ นะ เวห์ เป็นเมืองที่ใหญ่ โทมโฮพาร์ ต้องใช้เวลาเดินทางสามวันถึงจะทั่วเมือง

๔ โย นาร์เริ่ม ต้นเดินเข้าไปในเมือง หลัง จากเดินไปได้หนึ่ง วันแล้ว เขาก็เริ่มป่าว ประกาศว่า

“อีกสี่สิบวัน เมืองนี้ นะเวห์ก็จะถูกทำลาย”

๕ และชาวเมืองนี้ นะเวห์ก็เชื่อพระเจ้า พวก เขาประกาศว่าจะอดอาหารและสวมใส่เสื้อผ้า

กระสอบ เพื่อแสดงความ เสียใจต่อ บาปที่พวกเขาทำ พวกเขาทำอย่าง นี้กัน หมดทุกคน

ไม่ ว่าจะเป็นผู้ ยิง ใหญ่หรือคน ต่ำต้อยก็ตาม

๖ เมื่อข่าว นี้ไปถึงหูของกษัตริย์เมืองนี้ นะเวห์

พระองค์ลุกขึ้นจากบัลลังก์ ถอดเสื้อคลุมสวมใส่ผ้ากระสอบแทน และนั่งบนกองขี้เถ้า

๗ จาก นั้นพระองค์ออกคำ สั่งไปทั่วเมืองนี้ นะเวห์ว่า

กษัตริย์และเหล่าขุนนางทั้ง หลายของพระองค์ออกคำ สั่งว่า

“ทั้งคน ทั้งสัตว์ ทั้งวัว ทั้งแกะ ห้ามชิม ห้ามกิน และห้ามดื่ม ๘ แต่ให้ทุกคนรวมทังสัตว์ ใส่เสื้อผ้ากระสอบ ให้ทุกคน

อธิษฐานต่อพระเจ้าสุดกำลัง แต่ละคนจะต้องเลิกทำชั่ว และเลิกทำทารุณโหดร้าย “ถ้าทำอย่างนี้ ไม่แน่ บางทีพระเจ้าอาจจะเปลี่ยนใจ และหันจากความโกรธของพระองค์ที่กำลังเผาผลาญอยู่ต่อเราก็ได้ เพื่อพวกเราจะได้ไม่ต้องตาย”

๑๐ พระเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเขาทำ พระองค์เห็นว่าพวกเขาได้หันไปจากทางชั่วของเข พระเจ้าจึงเปลี่ยนใจ ไม่ลงโทษพวกเขาอย่างที่พระองค์บอกไว้ว่าจะทำ

โยนาร์โกรธที่พระเจ้าใจดี

๑ แต่สิ่งนี้ทำให้โยนาร์ไม่พอใจมาก เขาโกรธมาก ๒ เขาจึงอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์และพูดว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์ นึกแล้วว่ามันจะ ต้องเป็นอย่างนี้แน่ๆตั้งแต่อยู่ที่บ้านแล้ว นั่นเป็น เหตุที่ข้าพเจ้าถึงพยายามหนีไปเมืองทาร์ซิช เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า พระองค์มีเมตตาปราณี พระองค์อดทนนาน พระองค์มีความรักที่ยิ่งใหญ่ และพร้อมเสมอที่จะเปลี่ยนใจไม่ลงโทษ

๓ ดังนั้น พระยาห์เวห์เจ้าข้า ข้าพเจ้าเลย เพราะข้าพเจ้าตายชะตึกว่า”

๔ แล้วพระยาห์เวห์พูดว่า

“ที่เจ้า โกรธอย่าง นึกคิด ว่าถูก แล้ว หรือ”

๕ แล้วโยนาร์ก็ออกไปนอกเมือง เขาไปนั่งอยู่ทางทิศตะวันออกของเมือง ทำฟิงก์พิทขึ้นมาหลังหนึ่งและนั่งหลบแดดอยู่ในนั้น เผาดูว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเมือง

๖ แล้วพระยาห์เวห์ก็สั่งให้ต้นละหุ่งต้นหนึ่งงอกขึ้นมาอยู่เหนือโยนาร์ เพื่อเป็นร่มเงาบังหัวให้กับโยนาร์ และช่วยดับร้อนคลายทุกข์ให้กับเขา โยนาร์ดีใจมากที่มีต้นละหุ่งนี้

๗ เช้าวัน ต่อ มา พระเจ้าก็สั่งให้หนอนตัว หนึ่งมากัด กินต้น ละหุ่งนั้น ทำให้มันเหี่ยวแห้งตายไป

๘ ต่อ มา เมื่อดวงอาทิตย์ลอยสูง ขึ้นบนท้องฟ้า พระเจ้าก็สั่งให้ลมร้อนพัดมาจากทางทิศตะวันออก และแสงอาทิตย์ก็แผดกล้ำลงบน หัวของโยนาร์ ทำให้เขาอ่อนเพลียหมดแรงไป เขาร่ำร้องอยากตาย เขาพูดว่า “ให้ข้าพเจ้าตายชะตึกว่า”

๙ แล้วพระเจาก็พูดกับโยนาร์ว่า “ที่เจ้า โกรธเรื่องต้นละหุ่งนั้น คิดว่าถูกแล้วหรือ”

โยนาร์ตอบว่า “โกรธสิ โกรธแทบตายอยู่แล้ว”

๑๐ พระเจ้าจึงพูด ว่า “ดู เจ้าเป็น ห่วงเป็น โยต้นไม้นั้นเสียเหลือ เกินนะ ทั้งๆ ที่เจ้าไม่ได้ลงแรงปลูกและไม่ได้ทำให้มันโต ขึ้นด้วย ต้นไม้นั้นงอกออกมาในคืน เดียว อยู่ได้วัน เดียวแล้วก็ตาย

๑๑ แล้วอย่างนี้ จะไม่ให้เราเป็นห่วงนี้ นะ เว้ยเมือง ไหญ่ไหนได้ ยังไง เป็นเมืองที่มีคนอยู่มากกว่าหนึ่ง แสนสอง หมื่นคน เขาเป็นเหมือนเด็กที่ไม่รู้ว่าข้าง ใหนมือขวาข้าง ใหนมือ ซ้าย † แถมยังมีสัตว์ต่างๆอีกมากมายใน เมืองนั้นด้วย”

* ๔:๖ ช่วยดับร้อนคลายทุกข์ คำนี้อาจมีความหมายรวมถึง “ช่วยสงบทัศนคติที่ชั่วช้าของเขา”

† ๔:๑๑ ข้างใหนมือขวาข้างใหนมือซ้าย อาจหมายถึง “เด็กไร้เดียงสา”